

νὰ παρησιάζῃ τὴν ἄδειαν εἰς τὸν τελώνην, ὅστις χρεωστεῖ νὰ κρατῇ ὅλας τὰς ἐγγράφους ἄδείας τοῦ ἐπαρχείου καὶ κάθε μῆνα νὰ τὰς στέλλῃ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Οἰκονομίας. Ἀκόμη χρεωστεῖ νὰ κρατῇ κατάστιχον ὅλων τῶν ἔξαγομένων ζῷων. Ὅστις δὲ θέλει νὰ μεταφέρῃ ζῷα ἀπὸ ἐν μέρος εἰς ἐν ἄλλῳ τῆς ἐπικρατείας, νὰ δίδῃ εἰς τὸ ἐπαρχεῖον ἐγγύησιν ὅτι μόλις φθάσῃ εἰς τὸ δποῖον ἔχει σκοπὸν νὰ μεταφέρῃ τὰ ζῷα μέρος, θέλει στέλλει ἀποδεικτικὸν ἐγγραφὸν ἀπὸ τὸ ἐπαρχεῖον τοῦ μέρους τούτου πρὸς τὸ ἐπαρχεῖον τοῦ μέρους ἐκείνου ὅθεν ἔξῆλθον τὰ ζῷα.

δ'. Ἄν δὲ τελώνης δώσῃ ἄδειαν νὰ ἔξαχθοῦν ζῷα χωρὶς ἐγγράφου ἄδείας τοῦ ἐπαρχείου, ἢ ἂν τις ἄλλος ἔξαξῃ ζῷα κονφίως χωρὶς τῆς ἄδείας τοῦ ἐπαρχείου καὶ τοῦ τελώνου, νὰ παιδεύωνται μὲν χρηματικὴν ποινὴν χιλίων ἔως δέκα χιλιάδων γροσίων καὶ μὲν φυλακὴν ἐνὸς μηνὸς ἔως ἐνὸς χρόνου.

ε'. Ὁ παρὸν νόμος δημοσιευθεὶς διὰ τοῦ τύπου νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων.

ζ'. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Οἰκονομίας νὰ ἐνεργήσῃ τὸν παρόντα νόμον.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ 18 Φεβρουαρίου 1825

‘Ο Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ
Πανούτσος Νοταρᾶς

‘Ο Β' Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ
Ανδρ. Παπαδόπουλος

Ἐπικυροῦται

‘Ο Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ
Γ. Κουντουριώτης.

‘Ο Γεν. Γραμματεὺς
Α. Μανδοκορδάτος.

49

Νόμος ὑπὸ ἀριθμ. 42 τῆς 18ης/28ης Φεβρουαρίου 1825
περὶ φόρου ἐπὶ τῶν ζῷων¹

⟨’Αριθ. μβ’ τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων⟩

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

Ἐπειδὴ διὰ τὰ βόσκοντα εἰς ἐθνικὴν γῆν ζῷα, ὡσαύτως καὶ διὰ τὰ μεταφερόμενα εἰς ἐθνικὴν γῆν ἀπὸ ἐπαρχίαν εἰς ἐπαρχίαν καὶ ἀπὸ χωρίον εἰς χωρίον, χρεωστοῦσιν οἱ κύριοι αὐτῶν νὰ χορηγῶσι δι’ αὐτὸν ἀνάλογον πρόσοδον εἰς τὸ Ἐθνικὸν Ταμεῖον.

1. Ἐφ. «Ο Φίλος τοῦ Νόμου», φ. 105 (3 Απρ. 1825). Περὶ τῶν φορολογικῶν νόμων τοῦ ἔτους 1825 βλ. ἐν Παραρτήματι Α' τοῦ παρόντος συναφῆ «Διάταξιν τῶν δημοσίων προσόδων ἐκ τῶν προϊόντων γῆς».

Ἐπειδὴ ἡ ἐκ τῶν χειμαδίων πρόσοδος ἀκανόνιστος οὖσα ἐπέφερε καὶ ἐπιφέρει διαφόρους λογοτριβὰς καὶ ἐμπόδια εἰς πολλὰ μέρη καὶ

Ἐπειδὴ εἶναι δίκαιον νὰ κανονισθῇ καὶ αὕτη καθὼς καὶ αἱ λοιπαὶ πρόσοδοι·

Τὸ Βουλευτικὸν θεσπίζει

α'. "Ολοι οἱ κύριοι ζώων βοσκῆς θέλοντες πληρώνει κατ' ἔτος διὰ μὲν τὰ γιδοπρόβατα ἀνὰ δύο παρ^{άδες} εἰς τὸ κεφάλι, διὰ δὲ τὰ χονδρὰ ζῷα, ἐξαιρούμενων τῶν φορτηγῶν καὶ τῶν ὅσα χρησιμένουν εἰς καλλιέργειαν τῆς γῆς, ἀνὰ ἕξ, καὶ διὰ τοὺς χοίρους ἀνὰ τέσσαρας παράδες.

β'. "Η καταμέτρησις τῶν ζώων καὶ ἡ εἴσπραξις νὰ γίνεται εἰς ὅλα τὰ μέρη ἐντὸς τοῦ Φεβρουαρίου, ἀρχομένης ταύτης τῆς εἴσπραξεως ἀπὸ τὸ ἐρχόμενον γιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν εἰκοστὸν ἔκτον ἔτος, μετὰ δὲ τὴν εἴσπραξιν νὰ δίδεται εἰς τοὺς κυρίους τῶν ζώων τὸ ἀνήκον ἀποδεικτικόν.

γ'. Δι' ὅσα γιδοπρόβατα ἡ χονδρὰ ζῷα μεταφέρονται εἰς χειμάδια ἔθνικὰ (κισλάδες) ἢ καλοκαιρινὰ λιβάδια (γιαϊλάδες), εἶναι εἰς χρέος οἱ κύριοι αὐτῶν νὰ συμφωνῶσι πρῶτον μὲ τὸν ἐπαρχον τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης εἰς τὴν ὁποίαν εὑρίσκονται τὰ χειμάδια ἡ τὰ καλοκαιρινὰ λιβάδια ἢ, ἀντὶ τοῦ ἐπάρχον, μὲ τὸν ἀγοραστὴν ταύτης τῆς προσόδου, ἐὰν εἶναι πωλημέναι, νὰ πέρονουν συμφωνητικὸν γράμμα καὶ τότε μόνον νὰ φέρονται τὰ ζῷα των εἰς αὐτά.

δ'. Οἱ κάτοικοι τῶν χωρίων ἔχοντες ὅσα ἔχουν χειμάδια τῆς κοινότητος (μεράδες), δὲν ἔχοντες τὴν ἄδειαν νὰ μεταφέρωσι τὰ ζῷα των εἰς ἔθνικὰ χειμάδια, ἐὰν καὶ αὐτοὶ πρῶτον δὲν συμφωνήσωσι μὲ τὸν ἐπαρχον ἡ μὲ τὸν ἀγοραστὴν καὶ λάβωσι συμφωνητικὸν γράμμα. Οἱ δὲ κάτοικοι χωρίων τὰ ὅποῖα δὲν ἔχονται χειμάδια τῆς κοινότητος, βόσκοντες τὰ ζῷα των εἰς ἔθνικὰ χειμάδια κείμενα δμως ἐντὸς τοῦ δρίου τῶν χωρίων των, θέλοντες πληρώνει ἀνὰ τρεῖς μὲν παράδες διὰ τὰ γιδοπρόβατα καὶ ἀνὰ ἐννέα διὰ τὰ χονδρὰ ζῷα μεταφέροντες δὲ τὰ ζῷα των ἐκτὸς τῶν δρίων τοῦ χωρίου των εἰς ἔθνικὰ χειμάδια, ὀφείλοντες καὶ αὐτοὶ νὰ συμφωνῶσι μετὰ τοῦ ἐπάρχον ἡ μετὰ τοῦ ἀγοραστοῦ.

ε'. "Οταν μεταφέρονται ἡ γιδοπρόβατα ἡ χονδρὰ ζῷα ἡ ἀπὸ τὰ καλοκαιρινὰ λιβάδια εἰς τὰ χειμάδια καὶ ἀπ' αὐτὰ πάλιν εἰς τὰ καλοκαιρινὰ λιβάδια ὅθεν ἥθελον ἀπεράσει, δὲν εἶναι συγχωρημένον νὰ σταθοῦν περισσότερον ἀπὸ εἰκοσιτέσσαρας ὥρας, μήτε εἰς ἔθνικήν, μήτε εἰς ἴδιοκτητον γῆν, ἐὰν δὲν ἥθελον συμφωνήσει πρότερον μὲ τὸν κύριον αὐτῶν.

ζ'. "Οσοι πράξουν ἐναντίον τῶν θεσπιζομένων εἰς τοὺς παραγράφους γ', δ' καὶ ε' τοῦ παρόντος νόμου, νὰ πληρώσουν διπλῆν τιμὴν ἀπ' ἐκείνους οἱ ὅποιοι ἔλαβον τὰ ἀναγκαῖα συμφωνητικὰ κατὰ τὴν τάξιν.

ζ'. Οἱ Ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν, τῆς Οἰκονομίας, καὶ τοῦ Δικαίου νὰ ἐνεργήσωσι τὸν παρόντα νόμον.

η'. Ὁ παρὼν νόμος νὰ δημοσιευθῇ διὰ τοῦ τύπου καὶ νὰ καταχωρισθῇ εἰς τὸν Κώδικα τῶν Νόμων.

Ἐξεδόθη ἐν Ναυπλίῳ τῇ 18 Φεβρουαρίου 1825

·Ο Πρόεδρος τοῦ Βουλευτικοῦ
Πανούτσος Νοταρᾶς

·Ο Β' Γραμματεὺς τοῦ Βουλευτικοῦ
·Α. Παπαδόπουλος

Ἐπικυροῦται τῇ 28 Φεβρουαρίου 1825

·Ο Πρόεδρος τοῦ Ἐκτελεστικοῦ
Γ. Κουντουριώτης

·Ο Γεν. Γραμματεὺς
·Α. Μαυροκορδάτος.

50

Νόμος ὡπ' ἀριθμ. 43 τῆς 21ης Φεβρουαρίου 1825
περὶ διανομῆς ἀγόνων γαιῶν¹

⟨Ἄριθ. μγ' τοῦ Κώδικος τῶν Νόμων⟩

ΠΡΟΣΩΡΙΝΗ ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΣΟΣ

Ἐπειδὴ εὑρίσκονται εἰς διάφορα μέρη τῆς ἐπικρατείας τόποι ἔθνικοὶ ἀκαλλιέργητοι καὶ

Ἐπειδὴ συμφέρει νὰ καλλιεργηθῶσι πρὸς αἴξησιν τῆς γεωργίας καὶ πρὸς ὀφέλειαν τοῦ ἔθνικοῦ Ταμείου.

Tὸ Βουλευτικὸν θεσπίζει

α'. "Οσα χωράφια εἶναι βαλτώδη χωρὶς κανένα δένδρον ἢ κάλαμον, νὰ δίδωνται εἰς καλλιεργητὰς διὰ τρεῖς χρόνους ἀφ' ἣς ἡμέρας τὰ ἀνοίξοντα καὶ νὰ λαμβάνεται ἀπὸ τῶν καρπῶν αὐτῶν τὸ δέκατον.

β'. "Οσα χωράφια εἶναι βαλτώδη μὲν χαμόδενδρα ἢ μὲν καλάμια, ἀκόμη καὶ ὅσα εἶναι θεμένα εἰς λόφους μὲν σφερδούκλια ἢ ἀφάνας, σχοῖνα, ἢ ἄλλα χαμόδενδρα, νὰ δίδωνται διὰ πέντε χρόνους εἰς καλλιεργητὰς καὶ νὰ λαμβάνεται δμοίως ἐκ τῶν καρπῶν αὐτῶν τὸ δέκατον.

γ'. "Αν ἡ Διοίκησις θελήσῃ νὰ ἐκποιήσῃ αὐτὰ τὰ ἀνοιχθέντα χωράφια, τόσον τῶν πρώτων ὅσον καὶ τῶν δευτέρων, ἢ ἐκποίησις νὰ γένη μετὰ τὴν προθεσμίαν καὶ μετὰ τὴν σύναξιν τῶν καρπῶν αὐτῶν.

1. Ἐφ. «Ο Φίλος τοῦ Νόμου», φ. 103 (9 Μαρτ. 1825).

